USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška, soudkyně Michaely Bejčkové a soudců Josefa Baxy (soudce zpravodaj), Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka a Ivo Pospíšila v právní věci navrhovatele: **Z. K.**, proti účastníkům řízení: **1) Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, a **2) JUDr. Martin Major, MBA**, týkající se „*žaloby*“, o návrhu na vyslovení neplatnosti volby kandidáta zvoleného v Olomouckém kraji ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu konaných ve dnech 8. a 9. 10. 2021,

takto:

I. Návrh **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Volební stížnost

[1] Návrhem došlým soudu dne 22. 10. 2021 a doplněným k výzvě soudu se navrhovatel domáhá, aby soud rozhodl o neplatnosti volby kandidáta JUDr. Martina Majora, MBA, zvoleného v Olomouckém kraji. Zvoleného kandidáta dosadila na první místo kandidátky koalice SPOLU Bezpečnostní informační služba České republiky (dále jen „BIS“), což je v rozporu se zákonem.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[2] Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky pro věcné projednání návrhu. Návrh byl podán včas. Navrhovatel se jím domáhá vyslovení neplatnosti volby kandidáta v Olomouckém kraji, ve kterém má přihlášený trvalý pobyt (je tedy zapsán ve stálém seznamu voličů ve volebním okrsku náležejícím do tohoto volebního kraje). Je z něj seznatelné, v čem spatřuje porušení volebního zákona, neplatnost volby kandidáta navrhuje a jakého rozhodnutí se po soudu domáhá. Nejvyšší správní soud jej proto věcně posoudil. Dospěl však k závěru, že není důvodný.

[3] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu posuzuje soud volební stížnost ve třech krocích (poprvé byl algoritmus uplatněn v usnesení čj. Vol 6/2004-12 ze

dne 2. 7. 2004, č. 354/2004 Sb. NSS, a pak v mnoha dalších): zaprvé zkoumá, zda došlo k tvrzené nezákonnosti, tzn. porušení příslušného volebního zákona nebo právního předpisu vážícího se na volební proces (viz usnesení čj. Vol 36/2006-21 ze dne 4. července 2006, č. 960/2006 Sb. NSS), zadruhé zkoumá, zda mezi zjištěným porušením volebního zákona a výsledkem napadené volby (napadeného hlasování či napadených voleb) existuje přímý vztah, jinak řečeno souvislost s volebními výsledky, a zatřetí ověřuje, zda zjištěná protizákonnost je natolik intenzivní, že volební výsledek výrazně (nebo zásadně) zpochybňuje; volební senát hovoří o „zatemnění" volebního výsledku, což lze charakterizovat tak, že je možno se důvodně domnívat, že by volby dopadly odlišně, pokud by nedošlo ke zjištěné nezákonnosti (srov. BLAŽEK, T., JIRÁSEK, J., MOLEK, P., POSPÍŠIL, P., SOCHOROVÁ, V., ŠEBEK, P. *Soudní řád správní – online komentář.* 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 2016, § 90). Poslední třetí krok je reflexí judikatury Ústavního soudu, podle níž česká právní úprava soudního přezkumu voleb nezná kategorii absolutních vad, tj. vad představujících natolik závažné porušení volebních zákonů, že automaticky vedou ke zrušení voleb, volby kandidáta nebo hlasování s nutností jejich opakování. Všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového, nebo na výsledek volby konkrétního kandidáta, popř. na celkový výsledek hlasování, a to podle principu proporcionality [nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 57/10 ze dne 18. 1. 2011 (N 2/60 SbNU 11), bod 33, odkazující mimo jiné na nález sp. zn. Pl. ÚS 73/04 ze dne 26. 1. 2005 (N 17/36 SbNU 185; 140/2005 Sb.)].

[4] Navrhovatel v souzené věci shledává porušením volebního zákona nebo právního předpisu vážícího se na volební proces to, že BIS dosadilo na první místo kandidátky koalice SPOLU JUDr. Martina Majora MBA. K tomu popsal napojení kandidáta a jeho rodiny (otce) na BIS. Svá tvrzení dokládá řadou trestních oznámení, která sám sepsal.

[5] Údaje uvedené v trestních oznámeních však tvrzení navrhovatele nikterak neprokazují. Jedná se toliko o spekulace, přičemž v trestním oznámení navrhovatel popisuje těžko uvěřitelné trestné činy (vraždy, teroristické útoky, vlastizrady), které nemají žádný reálný (objektivní) základ ve všeobecně známé minulosti, v níž se dle stěžovatele měly odehrát. Navrhovatel tudíž nesplnil ani první ze tří kroků algoritmu výše uvedeného algoritmu, neboť neprokázal, že došlo k tvrzené nezákonnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[6] Nejvyšší správní soud dospěl z výše uvedených důvodů k závěru, že návrh na vyslovení neplatnosti volby v záhlaví rozsudku uvedeného kandidáta zvoleného v Olomouckém kraji ve volbách do Poslanecké sněmovny není důvodný, a proto jej zamítl.

[7] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2021

Tomáš Langášek
předseda senátu